

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 K 204439 23 Kž
Zenica, 03.07.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici u vijeću sastavljenom od sudija Maličbegović Enesa, kao predsjednika vijeća, te sudija Tešnjak Nermina i Jukić Ismara, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Burić Sabahete, u krivičnom predmetu protiv optužene Pašić Medihe, zbog krivičnog djela pronevjere u službi iz člana 384. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 55. KZ F BiH, odlučujući povodom žalbe branioca optužene Kapur Keme, advokata iz Sarajeva, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 204439 22 K od 24.02.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 03.07.2023. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optužene Pašić Medihe i potvrđuje presuda Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 204439 22 K od 24.02.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 204439 22 K od 24.02.2022. godine (treba da stoji 24.02.2023. godine) optužena Pašić Mediha oglašena je krivom zbog krivičnog djela pronevjere u službi iz člana 384. stav 1. KZ FBiH, u vezi sa članom 55. KZ F BiH, pa ju je na osnovu istog člana i propisa i uz primjenu odredbi člana 51. KZ FBiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca. Istom presudom primjenom odredbi člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženu Pašić Medihu je oslobodio obaveze da sudu naknadi troškove krivičnog postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv navedene presude u zakonskom roku žalbu je izjavio branilac optužene, advokat Kemo Kapur iz Sarajeva i presudu pobija zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivično pravnoj sankciji, s prijedlogom da drugostepeni sud presudu preinači i optuženoj izrekne uvjetnu osudu smatrajući da će se istom postići svrha kažnjavanja.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP-a FBiH, bez prisustva stranaka a koje nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Drugostepeni sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom a u skladu sa članom 321. ZKP-a F BiH, pateći po službenoj dužnosti da li je na štetu optužene povrijeđen krivični zakon i odlučeno kao u izreci iz sljedećih razloga.

Ispitujući pobijanu presudu u vezi sa žalbenim prigovorom branioca optužene datim u okviru obrazlaganja bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312.stav 2. vezi sa članom 296. stav 2. ZKP FBiH te članom 3. stav 2. istog Zakona da je optužena priznala izvršenje krivičnog djela nakon što je vršen pregovor sa postupajućim tužiocem te nakon usmene saglasnosti postupajućeg sudije i njenog obećanja da će dobiti uvjetnu kaznu, ovaj sud nalazi taj prigovor potpuno neosnovanim, jer isti nije argumentovan niti potkrijepljen bilo kakvom vrstom dokaza, zbog čega i nije mogao biti prihvaćen od strane ovog suda. Sa zapisnika o vođenjem glavnog pretresa proizilazi nespornim da je prvostepeni sud omogućio odbrani da iznosi svoje dokaze stavlja prigovore i primjedbe na dokaze optužbe ta da efektivno učestvuje u toku krivičnog postupka a od strane suda nije došlo do ograničavanja bilo kakvih prava optužene u toku postupka a koja je za cijelo to vrijeme imala stručnu pomoć od strane izabranog branitelja.

Kada se radi o činjenici priznanja izvršenja krivičnog djela za koje se optužena teretila ta činjenica nedvojbeno proizilazi iz iskaza same optužene datom na glavnom pretresu održanom 21.02.2023. godine kada je sam branilac optužene istakao da je optužena priznala počinjenje krivičnog djela za koje se tereti te da je uplatila po uplatnici koju su dobili iz Telecoma, i to sa dodatnim troškovima iznos ukupne štete od 1.947,60 KM što znači kako je navedeno na tom zapisniku otklonjena šteta za koju se optužena tereti. Potvrđuje se u tom izlaganju odbrane optužene da je optužena djelo počinila prije svega zbog svoje naivnosti i vjerovanja drugim ljudima te je branilac predložio izricanje uslovne kazne zatvora kojom bi se po njegovom mišljenju postigla svrha kažnjavanja predviđena zakonom. U završnoj riječi također je optužena priznala da je izvršila predmetno krivično djelo.

Kod ovakvog stanja stvari koje proizilazi iz stanja u spisu neprihvatljivim se nalazi i žalbena tvrdnja da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH u vezi sa članom 305. stav 7. i člana 300. stav 1. tačka a) ZKP FBiH jer nije dao obrazloženje činjeničnih navoda i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela. Naime, iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sud naveo koji dokazi su izvedeni tokom glavnog pretresa i iste je nabrojao na strani dva obrazloženja. Osim toga naveden je u obrazloženju bitni dio iskaza oštećenog Š. T.koji je istakao da je njega BH Telecom tužio za dug u iznosu od 1.886,00 KM te je on putem banke izvršio uplatu u iznosu od 100,00 KM a za ostatak je dogovorio sa optuženom da plati u ratama, a da je nakon svih izvršenih uplata ponovo terećen za navedeni dug. Optužena je priznala da je u svojstvu višeg referenta-sudski izvršitelj Općinskog suda u Kaknju u predmetu broj: 36 0 I 056603 06 Kom Općinskog suda u Kaknju tražioca izvršenja BH Telecom d.d. Sarajevo i izvršenika Š. T. FRradi namirenja potraživanja izvršenja u zgradi Općinskog suda u nekoliko navrata (sedam puta) izvršila naplatu od izvršenika, te mu tom prilikom izdavala uplatnice-nalog blagajne koje je lično potpisivala i ovjeravala pečatom Općinskog suda u Kaknju, te jednom na ulici kada ga je srela kojom prilikom je stavila svoj potpis na običan papir na kome je stajalo napisano „T. uplatio 200,00 KM“, u ukupnom iznosu od 1.750,00 KM a naplaćeni novac nije dostavila blagajni suda niti predala tražiocu izvršenja, nego je povjereni novac prisvojila, znajući da za to nema nikakvog osnova, na koji način je nanijela štetu tražiocu izvršenja i izvršeniku za navedeni iznos. Priznanje optužene potvrđeno je dakle, izjavom oštećenog kao i ostalim materijalnim dokazima koji su izvedeni u toku postupka, a isti su dokazi navedeni na strani tri pobijane presude i ti dokazi po ocjeni ovog suda potvrđuju priznanje optužene da je izvršila predmetno krivično djelo.

Kako priznanje krivice od strane optužene koje je dato na glavnom pretresu, predstavlja u suštini priznanje svih činjenica iz kojih proizilazi da je optužena izvršilac krivičnog djela i činjenica na kojima se zasniva njena krivica (sud je postojanje oblika vinosti-umišljaja obrazložio na strani tri pasus dva pobijane presude), a samim priznanjem krivice odbrana se faktički odrekla prava prigovarati činjeničnoj osnovi optužnice, to je priznanje optužene izvršenja krivičnog djela jasno i nedvojbeno. U pobijanoj presudi su izneseni dovoljni razlozi koji su opredijelili prvostepeni sud da optuženu oglasi krivom za počinjeno krivično djelo pri čemu nije došlo do propusta iz člana 300. stav 1. odnosno 305. stav 7. ZKP FBiH, na koje neosnovano ukazuje paušalnim prigovorima branilac optužene u žalbi a činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno kada se ima u vidu sadržaj dokaza koji su do momenta priznanja optužene izvedeni tokom glavnog pretresa i na koje se prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude poziva.

Na takvo činjenično stanje pravilno je primijenjen krivični zakon kada su radnje optužene iz izreke pobijane presude kvalifikovane kao krivično djelo pronevjere iz člana 384. stav 1. u vezi sa članom 55. KZ FBiH. Prvostepeni sud dakle nije počinio ni bitne a ni relativne bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se neosnovano žalbom ukazuje.

Ispitujući pobijanu presudu u vezi sa žalbenim prigovorima kojima se obrazlaže prestrogost izrečene kazne zatvora optuženoj te da bi se po mišljenju odbrane, (a što je i konačni prijedlog žalbe), optuženoj za počinjeno djelo koje je priznala trebala izreći uslovna osuda kojom bi se postigla svrha kažnjavanja, ovaj sud te žalbene navode nalazi neosnovanim. Naime, optužena je priznala da je počinila predmetno krivično djelo u produženom obliku te je prvostepeni sud na pravilno utvrđenim olakšavajućim okolnostima (pri tome imajući u vidu da se radilo o produženom krivičnom djelu), koje se ogledaju u priznanju počinjenog krivičnog djela, činjenicu da je oštećenom izmirila pričinjenu štetu, protek vremena od izvršenja predmetnog krivičnog djela, da u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela nije bila osuđivana, osnovano dao karakter osobito olakšavajućih te je uz pravilnu primjenu odredaba člana 51. KZ FBiH optuženoj ublažio zakonom zaprijećenu kaznu zatvora iz člana 384. stav 1. KZ FBiH (propisana kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci do pet godina), a potom optuženu za počinjeno krivično djelo osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3(tri) mjeseca (kazna ispod zakonskog minimuma propisana) kojom kaznom će se i po ocjeni ovog suda postići svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH, i to kako u segmentu specijalne tako i opće prevencije izvršenja predmetne ali i druge vrste krivičnih djela, dok se to ne bi moglo postići izricanjem uslovne kazne zatvora koju neosnovano predlaže odbrana u svojoj žalbi.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci presude na temelju odredbe člana 328. ZKP-a FBiH.

Zapisničar
Burić Sabaheta

Predsjednik vijeća
Maličbegović Enes